

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 30/9/2023.

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 chương 3

NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

KHUYẾN TÁN HÀNH GIẢ NỖ LỰC

Trong bài Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta không nắm lấy thời gian, không nắm lấy cơ duyên mà để luống qua thì thật là đáng tiếc”***. Hòa Thượng nói không chỉ là việc đáng tiếc của một đời này mà có thể là việc đáng tiếc của vô lượng vô biên kiếp sau. Việc này chúng ta nghe mà có phản tỉnh ra vấn đề gì không? Cơ hội có được thân người, cơ hội có được Phật pháp vô cùng khó. Khó mà chúng ta đã được gặp rồi, nếu chúng ta không gặp chúng ta dần dà dễ vui. Thời gian trôi qua rất là nhanh. Cơ hội trôi qua ngay trước mặt chúng ta, cơ hội này mà lỡ thì không chỉ lỡ qua một kiếp mà nhiều kiếp, vô lượng kiếp sau. Chúng ta đã rơi vào vòng luân hồi rồi thì thoát ra rất là khó. Cho nên Phật Bồ Tát, Tổ sư Đại đức nhắc nhở chúng ta nắm lấy cơ duyên, nắm lấy thật chặt cơ duyên tốt này.

Đừng nghĩ rằng cơ duyên tốt này còn mãi bên ta. Nếu chúng ta không một lòng một dạ thì rất dễ thay đổi, thối chuyển. Có rất nhiều người một thời gian sau bị người ta lôi kéo, chẳng qua là họ mong cầu lợi dưỡng, khi được thỏa mãn mong cầu lợi dưỡng của mình thì mình thay đổi cả pháp tu. Nhiều người chung quanh tôi trải dài từ vài chục năm trước có thể nói là vài trăm người nhưng bây giờ nhìn lại chỉ còn có vài người. Đó là thói tâm.

Vì sao vậy? Vì làm không có kết quả, suốt ngày vương trong phiền não thì họ suốt ngày tìm đến nơi cho rằng không có phiền não. Thật ra nơi đó chỉ là ảo chứ không thật. Họ cũng đến khuyên tôi: ***“Thầy luyện pháp này không bệnh, người khỏe lắm!”***. Họ nói cho mình nghe nhưng khuôn mặt họ thì bơ phờ, họ nói ***“khỏe lắm”*** vì hằng ngày họ được mớm cho như vậy. Tôi chỉ nói là nếu ông tổ của pháp đó còn ngồi đó vuốt râu thì chỉ cho tôi xem, hay mấy ông tổ đó đã mất rồi.

Thật ra pháp Phật là phải thực tiễn là phải hành trì ngay trong cuộc sống hằng ngày thì có lợi ích, nếu chỉ để nghe để biết thì không có lợi ích gì, cho nên không có kết quả tốt là do không thật làm. Như bài hôm qua chúng ta học, ngài Hạ Liên Cư đã nói: ***“Phải thật làm thì thật có kết quả ,nếu không thật làm thì kết quả ngược lại vì càng lúc ta bị phiền não bức bách ,chướng ngại bức bách, không phải chỉ khởi tâm trách người mà trách luôn cả Phật Bồ Tát không linh”***.

Cho nên Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đừng bỏ cơ hội tốt này, đừng bỏ qua thời gian quý báu của sinh mạng này! Không có việc nào đáng tiếc hơn việc này. Hi vọng đồng tu chúng ta có nhận biết này có cảnh giác này nhất định phải chăm chỉ nỗ lực kiếp này có thành tựu”**. Việc này Hòa Thượng cũng nói với chúng ta, làm gì mà không thành tựu, chắc chắn là có thành tựu, chúng ta trải qua đời sống thanh đạm, không ở nhà lâu mà ra nhà tranh ở, đó là trong tâm mình không mong cầu. Chỉ cần chúng ta trải qua đời sống thanh đạm không mong cầu thì làm gì mà không thành tựu chứ.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay chúng ta có duyên phận tốt nghe được Phật pháp, chân thật là bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ. Chúng ta không có duyên nắm lấy cơ hội này, không nắm lấy duyên mà tu phước, chúng ta tạo nghiệp, chúng ta chướng ngại nhân duyên này thì chúng ta tạo nghiệp”**. Chúng ta gặp được nhân duyên thù thắng này, tốt hay không tốt cũng khó nói, gặp được nhân duyên tốt rồi, dụng tâm của chúng ta như thế nào. Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn dụng tâm là thiện tâm thành toàn cho chúng sanh thì là việc tốt, còn mình có nghĩ có ý niệm không chế chiếm hữu thì duyên phận này giúp bạn đọa vào địa ngục. Đây là sự thật”!** Hòa Thượng nói: **“Khác biệt sự nhận thức, có duyên phận tốt nhưng không tranh thủ duyên phận tốt này mà sửa mình lợi ích chúng sanh, chỉ nhờ duyên phận tốt này mà háo danh háo lợi”**.

Cũng có nhiều người khoe với tôi họ tu theo pháp của Hòa Thượng Tịnh Không, nhưng họ thậm chí mặc đồ đắp y cũng hoàn toàn trái ngược với lời Ngài dạy, họ tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng. Cho nên có lần tôi nói: **“Nếu tu theo Hòa Thượng Tịnh Không thì phải làm được 3 điều mà cả đời Hòa Thượng đã làm: Không quản tiền, không quản việc, không quản người. Tất cả là toàn tâm toàn lực vì chúng sanh mà lo nghĩ, vì thế hệ sau mà bồi dưỡng”**.

Cho nên Hòa Thượng nói: **“Gặp được duyên phận tốt rồi thì cũng khó nói, xem bạn dụng tâm thế nào”**. Gặp được duyên phận tốt nhưng có nắm lấy duyên phận tốt để phát dương quang đại để lợi ích chúng sanh lớn hay không hay chỉ nhờ duyên phận tốt này để tư tư lợi? Điều này chỉ trong một ý niệm. Ý niệm hoàn toàn lợi ích chúng sanh thì đúng, còn ý niệm tư lợi thì hoàn toàn khác rồi. Muốn biết mình hàng ngày có tư lợi hay không rất đơn giản: Việc chúng sanh thì có phiền não, còn việc của ta, có ta có tư, ta phiền não vì tư lợi không được thỏa mãn. Còn nếu không có ta, không có tư lợi thì phiền não ở đâu ra!

Cho nên từ lâu tôi đã khuyên mọi người: Trường ta tích cực làm, cứ làm một cách hết sức dụng tâm, nếu không đủ duyên nữa thì ta đóng cửa nghỉ. Mọi người thấy tự tại, không sao mà phiền hà. Trường Khai Minh Đức mà đóng cửa thì mặt để chỗ nào? Trường Minh Tâm mà đóng cửa thì chui xuống hố quá! Không có việc đó!

Hòa Thượng nói: **“Đủ duyên thì vì chúng sanh phục vụ, không đủ duyên thì toàn tâm toàn lực rèn luyện, tu tập chính mình, đủ duyên thì ta tiếp tục làm. Gặp duyên tốt hay không còn khó nói, tưởng tốt mà lại không tốt, tưởng không tốt mà lại tốt. Có phiền não là có tư lợi, làm việc có lớn hơn mà không có phiền não là không có tư lợi, làm việc có nhỏ xíu đi nữa mà có phiền não là có tư lợi”**.

Người ta nghĩ đến không ché chiếm hữu, có người nói **“phải duy trì, phải phát triển”**. Không cần **“phải”** như vậy! Đủ duyên thì duy trì, không đủ duyên thì thôi. Chúng ta thấy Tổ sư Đại đức làm tấm gương cho chúng ta: Nơi này Tổ sư Đại đức đủ duyên thì giúp chúng sanh, không đủ duyên thì đi nơi khác giúp chúng sanh. Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn có ý niệm không ché và chiếm hữu thì cái duyên này sẽ đưa bạn xuống Địa Ngục A Tỳ. Đây là sự thật đấy!”**. Thật ra người ta sẽ không tin nhưng Hòa Thượng nói **“đây là sự thật”**, tôi không gạt các vị đâu.

Hòa Thượng lại nói: **“Chân thật là Đệ tử Phật, không luận là xuất gia hay tại gia, xuất gia phải hướng đến các bậc cao tăng, tại gia thì hướng đến cao sĩ, các bậc cao tăng cao sĩ đều là Phật Bồ Tát hóa thân vì chúng ta làm ra biểu mẫu tốt nhất. Chúng ta phải tường tận nhận biết để nỗ lực học tập. Vậy thì chúng ta có thể thành tựu vô lượng vô biên công đức của chính mình”**. Chúng ta thấy những lời dạy ân cần thiết thực cho chính mình.

Người xuất gia thì hướng đến các bậc cao tăng, người tại gia thì hướng đến các bậc cao sĩ, đều là có chỗ để chúng ta hướng đến. Việc này chúng ta hết sức cẩn thận, không tùy tiện! Đa phần thì chúng ta hay bị cảm tình vọng động, thấy người bạn của mình đi theo người nào đó thì mình cũng đi theo người bạn của mình và đi theo người đó, hoặc có người giúp mình việc nào đó thì mình đi theo. Việc học Phật pháp vô cùng quan trọng, phải hết sức sáng suốt.

Hòa Thượng nói cách đây gần 40 năm, Ngài ngài cảm nhận từ lúc sanh ra đến thời điểm đó: **“Trong cuộc sống này, kiếp nạn ngày một nhiều hơn, thiên tai bão lũ sóng thần tàn xuất mỗi lúc một nhiều hơn”**. May mắn năm nay chúng ta không gặp nhưng các nước thì rất nhiều người chết vài chục ngàn người. Người chết ngay trước mặt chúng ta càng lúc càng nhiều, chúng ta chính mình phải nhận biết để nỗ lực, nỗ lực buông bỏ vạ duyên. Buông bỏ vạ duyên là buông bỏ trong tâm, đừng để nó vướng bận.

Hòa Thượng nói: **“Thành tựu đức hạnh của chính mình, thành tựu trí tuệ chân thật của chính mình để ngay trong đời này làm đến được tự độ độ tha. Duyên tự độ đầy đủ rồi, duyên độ tha thì tuyệt đối không phan duyên”**. Như chúng ta nói, đủ duyên thì chúng ta làm, không đủ duyên thì thôi không cưỡng cầu. Nếu chúng ta cưỡng cầu thì mọi việc luôn vượt ngoài tầm mà vượt ngoài tầm thì luôn sanh khởi phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải hạ mức độ thấp xuống, đừng mong cầu quá cao. Trong cuộc sống thường ngày, trong năm giới trong mười thiện, mình làm mà tương ứng năm giới mười thiện đã là không tệ, đã là tuyệt vời rồi. Năm giới mười thiện mà chân thật làm đến được cứu cánh viên mãn thì bạn cũng thành Phật rồi, việc trì giới của bạn cũng làm được viên mãn”***.

Tâm địa chân thành thanh tịnh lão thật niệm Phật thì ngay đời này nhất định thành Phật, đem pháp môn chúng ta thành tựu đó giới thiệu cho chúng sanh hữu duyên có duyên với mình chứ không phải là đi đâu cũng cố gắng cưỡng cầu.

Chúng ta đi Nha Trang chúng ta mới biết có sự cạnh tranh quyết liệt: Đi qua đèo một khúc chúng ta thấy họ để tượng Phật, khúc trên để tượng chúa, rồi cao hơn là tượng Phật lớn hơn nữa, rồi cao hơn là Đức Mẹ, rồi cao hơn là tượng Phật. Có cạnh tranh thì có đấu tranh. Chúng ta giới thiệu cho chúng sanh có duyên chứ không cưỡng cầu chúng sanh không có duyên. Đem sự tu tập của mình khuyên bảo người có duyên cùng làm với mình.

Trong việc này khoảng gần 20 năm tôi sâu sắc thể hội, không dễ gì bảo họ làm đâu. Có những người chúng ta tưởng họ thật làm nhưng họ không thật làm, có những người chúng ta tưởng họ không thật làm thì họ lại thật làm. Nếu chúng ta cưỡng cầu mong muốn họ làm với mình thì mình chẳng phải phiền não sao! Việc này chúng ta trải qua nhiều năm rồi sẽ có cảm nhận. Ngày xưa tôi khuyên một người, người đó ủng hộ phiên dịch đĩa Hòa Thượng. Tôi khuyên người đó làm mâm non để dạy Đệ Tử Quy cho các con. Mình có 500 công nhân thì trong đó 200 công nhân có con, mình dạy miễn phí cho con của công nhân, không cần đi làm từ thiện ở đâu. Sáng họ đưa con đến, tối rước con về. Mình mà làm như vậy thì họ sẽ đội ơn mình. Tôi đã khuyên như vậy nhưng họ không nghe. Họ nói tôi là vọng tưởng. Họ nói: ***“Huynh làm phiên dịch thì cứ phiên dịch đi, đừng có vọng tưởng!”***. Ngay đến những người ủng hộ phiên dịch đĩa Hòa Thượng mà không có người nào làm giáo dục! Tôi cũng nói cho họ biết, để xem tôi có vọng tưởng không. Nhưng tôi không cưỡng cầu, nếu có sự hỗ trợ của họ thì việc cũng không tốt hơn vì họ không có tâm. Không phải là có tiền sẽ làm được mà phải có tâm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta chỉ khuyên khích người có duyên, người không duyên thì không cần thiết đi cưỡng cầu. Chúng ta đem tất cả việc này ra khuyến hóa người nhưng không để trong tâm, không vọng tưởng. Chính mình không nghĩ đến việc xây dựng cơ ngơi bá đồ nào đó, không cần thiết. Chỉ sợ không có đạo, không sợ không có tràng”***.

Tràng là nơi chốn. Nơi chốn thì chúng ta có rất nhiều, thậm chí sẽ còn nhiều hơn nhưng chúng ta không có người. Mấy hôm nay có người mời tôi: ***“Sao thầy không tổ chức lớp trải nghiệm sống ở Trà Ôn, ở Vĩnh Long?”***. Tôi nghe thì cảm thấy mình hơi tự tư một chút vì đây là nơi mình lớn lên nhưng người ở đâu mà làm? Mình cưỡng cầu

thì mình phiền não, cho nên tùy duyên vậy. Nơi nào đủ duyên thì mình làm nơi đó trước, nơi nào không đủ duyên thì không làm, không cưỡng cầu. Đừng lo không có nơi chốn! Ta hãy thật làm đi! Người ta sẽ mời mình đến làm, thỉnh mình đến làm.

Hòa Thượng nói: **“Bạn cố gắng cưỡng cầu mà tạo ra nơi chốn, trong ngôn ngữ nhà Phật là xây dựng đạo tràng to lớn để tiếp dẫn chúng sanh. Chúng sanh bạn tiếp dẫn rồi nhưng bạn tiếp dẫn chúng sanh đưa đi đâu, việc này các vị hãy bình lặng tư duy quán sát. Bạn tiếp dẫn họ, bạn đưa họ đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc hay bạn đưa họ đến Địa Ngục, chỗ này khó nói”**.

Nơi chỉ có đấu tranh, nơi chỉ có danh vọng lợi dưỡng thì đưa vào địa ngục. Chúng sanh tiếp dẫn được nhiều rồi, bạn có chân thật đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc hay là bạn đưa họ vào địa ngục. Chỗ này Hòa Thượng nói rất thẳng, nói một cách không ngần ngại.

Hòa Thượng nói: **“Ngay trong đời này có được thành tựu hay không, đáp án khẳng định tội nghiệp nhiều hơn không sợ, chỉ cần chúng ta giác ngộ, chúng ta thật làm, chúng ta giác ngộ”**. Trước đây chúng ta tự tư tự lợi, giác ngộ rồi thì toàn tâm toàn lực mà làm. Trên Kinh Phật nói: Tội nặng như ngỗ nghịch mười ác biết quay đầu vẫn thành tựu. Tội ngỗ nghịch là tội giết cha, giết mẹ, phá hòa hợp tăng, làm thân Phật chảy máu cũng có thành tựu. Quan trọng nhất là nghe rồi phải thật làm, chứ nghe rồi mà không làm thì không có kết quả.

Hòa Thượng lại nói: **“Tâm hạnh chánh, giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm, tâm hạnh chánh cho dù có ở trong đại kiếp nạn thì bạn không có cộng nghiệp, tự mình tự nhiên cũng có thể tránh được, cũng không hề bị. Rất nhiều người thế gian có ô nhiễm, chính mình không ô nhiễm, người ta chìm đắm trong danh vọng lợi dưỡng nhưng chính mình không ô nhiễm”**.

Người ta nói mình bị thiệt thòi lỗ lã, nhưng mọi người thấy tôi làm bao nhiêu năm nay không bị lỗ mà cái có được thì nhiều hơn nhiều, chỉ mình không tiếp nhận thôi. Mình đến đâu người ta cũng mong muốn mình ở lại, vậy mình có thiệt thòi không? Mình không thiệt thòi.

Tâm hạnh chánh thì cho dù bạn ở trong đại kiếp nạn bạn cũng có thể thoát được kiếp nạn. Trồng nhân thiện thì gặt quả thiện, mình có niềm tin vững chắc như vậy. Chúng ta có Thế giới Tây Phương Cực Lạc, cho dù ở trong một kiếp nạn mà phải ra đi thì chúng ta có chỗ tốt để quay về, quan trọng là chuẩn bị tâm thái để quay về chỗ tốt, không dính mắc danh vọng lợi dưỡng.

Mình xa nhà 2 ngày thì thấy nhớ, rồi đến 2 tuần mới thấy nhớ nhớ... Chúng ta có chuẩn bị sẵn để đi hay không. Các tôn giáo khác nói là “lên Thiên đường” nhưng Phật giáo nói là “về Thế giới Tây Phương Cực Lạc”. Tiền đồ chúng ta vẫn sáng lạn đến vô cùng. Ở ngay một niệm, chúng ta có thể đề khởi một niệm này hay không thì khó,

luôn chuẩn bị chỗ cho mình quay về, nếu không chuẩn bị về Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì lại về thế giới mù mịt nào đó trong 10 cõi, cũng là về một cõi.

Hòa Thượng nói: ***“Trong thế gian này, dù có gặp đại kiếp nạn thì chúng ta vẫn có chỗ tốt để quay về. Quan trọng là chúng ta có chuẩn bị sẵn để quay về hay không. Chúng ta có duyên phận để nghe được Phật pháp, chỉ cần nắm lấy cơ hội này thì đời sống của chúng ta càng hạnh phúc, đời sống của chúng ta càng tự tại, không gian đời sống càng lúc càng rộng lớn”***.

“Không gian đời sống càng rộng lớn”, tôi thể hội điều này hết sức sâu sắc. Kỳ tôi đi Luân Đôn, tôi gặp những Phật tử chia sẻ rằng họ nghe đĩa của tôi dịch mà cả nhà thay đổi, họ rất tri ân. Chúng ta thấy đời sống không gian của chúng ta rộng lớn, tuy chúng ta không biết nhưng trong thế giới này có những nơi được nhờ. Thậm chí văn hóa truyền thống được lan rộng khắp mọi nơi, trên thế giới âm thầm người ta nhắc đến việc tri ân và báo ân.

Đây không phải là huyền tưởng, đây là sự thật. Chỉ cần chúng ta như lý như pháp mà tu học thì ngay đời này đời sống của chúng ta càng ngày càng tự tại, không gian đời sống rất rộng. Tâm chúng ta mở rộng thì không gian đời sống của chúng ta cũng mở rộng tâm. Tôi đi đến đâu cũng có đậu sạch, rau sạch để ăn. Lời dạy của Hòa Thượng rất thiết thực, chỉ cần chúng ta y theo lời dạy của Phật Bồ Tát, y theo lời dạy của Thánh Hiền mà làm.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người